

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 czerwca 1955 r.

w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiąganych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody, osiągane przez podatników prowadzących w większym rozmiarze dział specjalny w zakresie:

- 1) uprawy roślin włóknistych (lnu, konopi itp.), lnianki, uprawy winogron, szkółkarstwa, chmielarstwa, nasiennictwa roślin pastewnych i traw, pszczelarstwa, mleczarstwa, hodowli bydła, koni, owiec, trzody chlewnej i innych zwierząt użytkowych, hodowli i tuczenia ptactwa domowego i hodowli innych ptaków oraz wydobywania torfu,
- 2) uprawy roślin przemysłowych (buraka cukrowego, cykorii, ziemniaka przemysłowego itp.), oleistych (rzepaku, rzepiku, maku, słonecznika, rącznika, gorczycy, dyni oleistej, rzodkwi oleistej, kapusty abisyńskiej itp.), lekarskich (zielarstwa), tytoniu i nasiennictwa tych roślin, jedwabnictwa oraz uprawy wikliny i hodowli pieczarek — pod warunkiem, że przychody z wymienionych upraw zostały osiągnięte z dostaw na rzecz przedsiębiorstw gospodarki społecznej w ramach zawartych i wykonanych umów plantacyjnych (kontraktacji),
- 3) uprawy warzyw i kwiatów oraz nasiennictwa z tych upraw prowadzonych w nowozałożonych bądź odbudowanych szklarniach i inspektach na okres 2 lat, licząc od roku pierwszego zbioru.

2. Minister Finansów może na wniosek Ministra Rolnictwa zarządzić niedoliczanie do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów, osiąganych z produkcji nasiennictwa wszystkich lub niektórych gatunków warzyw i kwiatów, dostarczanych na podstawie umów jednostkom handlu społecznego.

3. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody osiągane przez podatników podatku gruntowego z innych źródeł, nie podlegających podatki obrotowemu, a mianowicie:

- 1) z przemysłu ludowego, domowego, chałupniczego albo rzemieślniczego, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,

- 2) ze sprzedaży produktów leśnych lub łąkowych własnego zbioru, dokonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 3) ze sprzedaży ryb i raków, pochodzących z połowu na wodach otwartych, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 4) z furmaństwa, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny; przychody te podlegają jednak odrębnemu opodatkowaniu podatkiem gruntowym.

§ 2. 1. Podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody osiągane z następujących prowadzonych w większym rozmiarze działów specjalnych:

- 1) z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw,
- 2) z uprawy gruntowej krzewów owocowych (agrestu, porzeczek itp.) oraz roślin zielnych owocujących (poziomek, truskawek, malin itp.), z tym że przychód z krzewów owocowych i malin ustala się w 3 roku, a z truskawek i poziomek w 2 roku po zasadzeniu,
- 3) z upraw pod szkłem warzyw i kwiatów, tj. w inspektach jedno- i dwuspadowych (belgijkach) oraz w szklarniach zimnych i ogrzewanych,
- 4) z uprawy gruntowej kwiatów,
- 5) z innych działów specjalnych nie wymienionych w punktach poprzedzających, jak z wydobywania piasku, żwiru, kamienia itp.

2. Podlegają również doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody z wód zamkniętych.

3. Za wody zamknięte uważa się:

- 1) stawy sztuczne służące do hodowli i przechowywania ryb,
- 2) sztuczne odgałęzienia naturalnego łóżyska wody, dopóki służą wyłącznie do hodowli ryb i są stale zamknięte dla przepływu ryb większych niż miara określona w przepisach o rybołówstwie,
- 3) stawy naturalne i jeziora nie posiadające stałego lub okresowo powtarzającego się połączenia z innymi naturalnymi łóżyskami wody, przydatnego dla przepływu ryb.

§ 3. Za prowadzone w większym rozmiarze działy specjalne uważa się:

- 1) uprawy gruntowe warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw, jeżeli obszar gruntu zajętego pod wymienione uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej — 2.000 m², a w pozostałych strefach — 3.000 m²,
- 2) uprawy gruntowe krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących, jeżeli obszar gruntu zajętego pod wymienione uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej — 3.000 m², a w pozostałych strefach 4.000 m²,
- 3) uprawy gruntowe warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw oraz uprawy krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących — w razie zbiegu tych upraw w gospodarstwie, jeżeli łączny obszar gruntu zajętego pod wymienione uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej — 3.000 m², a w pozostałych strefach — 4.000 m², z tym jednak że uprawy warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw na obszarze przekraczającym granice określone w pkt 1 uważa się zawsze za dział specjalny, prowadzony w większym rozmiarze,
- 4) uprawy pod szkłem warzyw i kwiatów, tj. w inspektach jednospadowych i dwuspadowych (belgijskich) oraz w szklarniach zimnych i ogrzewanych — bez względu na powierzchnię inspektów i szklarni,
- 5) uprawy gruntowe kwiatów — bez względu na powierzchnię, jeżeli uprawa prowadzona jest na sprzedaż,
- 6) inne działy specjalne, jak wydobywanie piasku, żwiru, kamieni itp. (§ 2 ust. 1 pkt 5), jeżeli różnica pomiędzy faktycznym przychodem osiągniętym z poszczególnego działu specjalnego a przychodem szacunkowym, obliczonym na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego za dany rok podatkowy z części gruntu zajętego pod dział specjalny, przekracza 30% przychodu szacunkowego.

§ 4. 1. Przy ustalaniu przychodu z powierzchni gruntów zajętej pod nasiennictwo ogrodnicze warzyw nie bierze się pod uwagę części powierzchni przeznaczonej na wysadki.

2. Przy ustalaniu przychodu z upraw pod szkłem przyjmuje się:

- 1) przy inspektach jednospadowych — powierzchnię, obliczoną w metrach kwadratowych według długości ścian,
- 2) przy inspektach dwuspadowych (belgijskich) i szklarniach — powierzchnię obliczoną w metrach kwadratowych według wewnętrznej długości ścian po wyłączeniu powierzchni chodników, pomieszczeń zajętych pod urządzenia do ogrzewania itp. pomieszczeń, nie nadających się do produkcji upraw szklarniowych.

3. Przy ustalaniu przychodu z upraw warzyw pod szkłem nie bierze się pod uwagę powierzchni przeznaczonej do produkcji rozsady na potrzeby własnej uprawy gruntowej warzyw w ilości:

- 1) przy inspektach jednospadowych — 100 m² bądź
- 2) przy inspektach dwuspadowych (belgijskich) i szklarniach zimnych i ogrzewanych — 35 m²
— na 1 ha uprawy gruntowej warzyw.

§ 5. 1. Przychód z działów specjalnych prowadzonych w większym rozmiarze (§ 2 ust. 1) ustala się:

- 1) z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw oraz z uprawy gruntowej krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących:
  - a) w strefach wiejskiej i wiejskiej oddalonej — w wysokości 2-krotnej,

b) w pozostałych strefach — w wysokości 2,75-krotnej — normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych najwyższej klasy gruntów danego gospodarstwa rolnego,

2) z uprawy pod szkłem:

- a) ze 100 m² inspektów jednospadowych lub inspektów dwuspadowych (belgijskich) nie ogrzewanych w sposób sztuczny albo
- b) z 50 m² szklarni zimnej bądź inspektów dwuspadowych (belgijskich) ogrzewanych w sposób sztuczny, albo
- c) z 25 m² szklarni ogrzewanej:
  - w wysokości 90% normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych I klasy tego okręgu i tej strefy ekonomicznej, w których położone jest dane gospodarstwo rolne,

3) z uprawy gruntowej kwiatów — w wysokości 6-krotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych najwyższej klasy gruntów danego gospodarstwa rolnego,

4) z innych działów specjalnych, jak z wydobywania piasku, żwiru, kamieni itp. — w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego z tego działu specjalnego po uwzględnieniu wniosku komisji budżetowo-finansowej gromadzkiej rady narodowej, pojętego na podstawie opinii biegłych.

2. Prezydya powiatowych (miejskich) rad narodowych mogą — w zależności od warunków miejscowych — podwyższać lub obniżać wszystkie lub niektóre normy przychodu, określone w ust. 1, w granicach do 25% w górę lub w dół.

§ 6. 1. Przychód z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa tych warzyw, z krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących w uprawie gruntowej ustala się w ten sposób, że do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego obliczonego z całego obszaru gospodarstwa rolnego na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego dolicza się przychód obliczony z obszaru zajętego pod te uprawy po wyłączeniu powierzchni, określonej w § 3 pkt 1 bądź 2 lub 3.

2. Przychód obliczony według norm określonych w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2 obniża się o 50% z obszaru, z którego produkcję podatnik zakontraktował pod warunkiem, że wykonał on umowę kontraktacyjną.

3. Jeżeli podatnik zakontraktował produkcję tylko z części powierzchni gruntu zajętej pod uprawy wymienione w ust. 1, wówczas tę część powierzchni uwzględnia się w obszarze przekraczającym granice określone w § 3 pkt 1 bądź 2 lub 3.

4. Minister Finansów może na wniosek Ministra Rolnictwa obniżyć o 50% przychody, obliczone według norm określonych w § 5 ust. 1 pkt 2 i 3 z uprawy kwiatów w gruncie i pod szkłem z obszaru, z którego produkcję podatnik dostarczył na podstawie umów jednostkom handlu uspołecznionego.

§ 7. 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego przychody:

- 1) z sadów w gospodarstwach rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych),
- 2) w gospodarstwach rolnych nie wymienionych w pkt 1:
  - a) z sadów w wieku do 10 lat,
  - b) z sadów w wieku ponad 10 lat na obszarze nie przekraczającym 1/3 hektara.

2. Od przychodu z każdego ara nadwyżki obszaru sadu ponad 1/3 hektara (ust. 1 pkt 2 lit. b) podatek wynosi:

W o k r ę g a c h												
I				II				III				
w strefach ekonomicznych:												
wielko- miejska	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona
w z ł o t y c h												
11,00	10,00	7,00	4,00	3,50	9,00	6,00	3,50	2,50	8,00	5,50	3,00	2,00

3. Na żądanie podatnika, a także w przypadkach gdy ustalenie obszaru sadu w drodze pomiarów jest utrudnione, obszar sadu ustala się według ilości drzew owocowych w wieku ponad 10 lat, przyjmując że jedno drzewo zajmuje powierzchnię 30 m². W tym przypadku nie liczy się drzew młodszych, drzew wiśni i drzew rosnących dziko.

4. Jeżeli pomiędzy drzewami w sadzie prowadzona jest równocześnie gruntowa uprawa warzyw, nasiennictwa ogrodniczego warzyw, kwiatów bądź krzewów owocowych lub roślin zielnych owocujących, wówczas ustala się oddzielnie przychód z tych upraw według przepisów niniejszego rozporządzenia oraz oddzielnie podatek z sadu, z tym że podatek z sadu obniża się o 50%.

5. Jeżeli podatnik zakontraktował i dostarczył jabłka, wówczas z obszaru sadu wyłącza się po 30 m² za każde 30 kg dostarczonych jabłek w I i II wyborze.

6. Jeżeli wszystkie lub niektóre drzewa w danym roku nie owocowały całkowicie lub zbiór owoców był słaby, wówczas należy stosować ulgi w podatku gruntowym na zasadach

przewidzianych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 145).

§ 8. 1. Przychód z wód zamkniętych ustala się w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego przez podatnika z posiadanego obszaru wód zamkniętych, z tym że nie może on przekraczać dwukrotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla IV klasy gruntów omych okręgu gospodarczego i strefy ekonomicznej miejsca położenia tych wód.

2. W razie stwierdzenia, że dany obszar wód zamkniętych nie przynosi posiadaczowi żadnych korzyści, nie ustala się przychodu z tych wód.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1955.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz